هرکس بمیرد و جهاد نکند و نیت جهاد هم نداشته باشد، بر شعبه ای از نفاق مرده است.

از ابوهریره رضی الله عنه روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «مَنْ مَاتَ وَلَمْ يَغْزُ، وَلَمْ يُحَدِّثْ نَفْسَهُ بالغزو، مَاتَ عَلَى شُعْبَةٍ مِنْ نِفَاقٍ»: «هرکس بمیرد و جهاد نکند و نیت جهاد هم نداشته باشد، بر شعبه ای از نفاق مرده است».

[صحیح است] [به روایت مسلم]

مردی که قادر به جهاد در راه الله باشد و با وجود این جهاد نکند و و قصد جهاد کردن نداشته باشد و مرگ وی فرا رسد، با مقداری نفاق از دنیا می رود؛ و یکی از علامت های ظاهری کسی که قصد جهاد دارد، آماده کردن ابزار جهاد می باشد چنانکه الله متعال می فرماید: «وَلَوْ أَرَادُواْ الْخُرُوجَ لأَعَدُّواْ لَهُ عُدَّةً»: «و اگر [واقعا] اراده ی خارج شدن [به قصد جهاد] داشتند، قطعاً ساز و برگی برایش فراهم می کردند». و اینکه فرمود: «مَاتَ عَلَى شُعْبَةٍ مِنْ نِفَاقٍ» یعنی نوعی از انوع نفاق را دارد. به تعبیر دیگر کسی که در این حالت بمیرد، شباهت وی به منافقان و کسانی که از شرکت در جهاد خودداری کردند، بیشتر است؛ و هرکس خود را شبیه قومی کند، از آنهاست. بنابراین بر هر مومنی واجب است که نیت جهاد داشته باشد و به وقتش، با در نظر گرفتن شروط جهاد و فراهم آمدن آنها وارد میدان جهاد شود و در غیر این صورت نیت جهاد را تا زمان فراهم آمدن شرایط عملی آن داشته باشد.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/6404